

Tre alldeles nya och wackra

Siffr,

Den Första:

Korbet på Idas Graf.

Den Andra:

Smålänningen.

Den Tredje:

Gottlänningen.

Norrköping.

Tryckt hos Chr. Börnequist.

1841.

Den Författar.

Korbet på Idas graf.

Mosbelupen hydda,
Står wid Heclas fot;
Höga Granar skydda
Den mot stormars hot:
Men derinne, —
Sorgsna minne! —
Liswets storm en ros bröt af,
In wid strand wi finne,
Kors på Idas Graf.

2.
Alfred skön som wären,
Drog till fjerran land;
Blef, med risna håren,
Ida gret wid strand:
„Gå att strida,
„Glöm ej Ida,
„Hennes ömhet, hennes tro!
„Sorglig skall hon bida
„Åsterkomstens ro!”

3.
Äret slöt sin bana
Trenne gånger om
Saknad blef en wana,
Ingen Alfred kom;

Stäckars Ida,
Wan att lida,
Döljde smärtan för sin Far,
Kraft att ensam strida,
Hennes hjerta har.

4.
Snart från bleka kinden,
Blomman wel sin ros;
Så af Cirocs winden
Härjas söderns ros.
Tårfullt öga,
Mot det höga
Fångt följde hjertats bön,
Trohet batar söga:
Sweket blir dess lön.

5.
Enda Dottrens smärta,
Tår den gamles bröst,
Och dess Faders hjerta,
Skyndar att ge tröst:
„Gråt ej Ida!
„Till din sida
„Snart jag Alfred återför;
„Blott för dig jag wida
„Bort en wallfart gör.”

6.
Ida gick wid stranden,
Lif en enslig hamn,
Nitade i sanden
Månet ålfadt namn,
Morgondimma,
Middagstimma,
Suckande hon andas här,

Månans bleka strimma
Ginner henne der.

7.

Styhögt vågen swallar,
Emot hafwets bryn,
Kysligt åskan knallar,
Blixten delar skyn;
Stöpp förstöres,
Nödrop höres,
Braken slungas emot land,
Och af vågen föres
Mången frälst till strand.

8.

Äf förtwifland slagen,
I da såg sin Far;
Nedan skumt för dagen
Gubbens äga war:
„Snart minuten,
„Är förfluten,
„Döden redan fallar mig;
„Alfreds tro är bruten,
„Han har svikit dig.

9.

Nu sin hand han lade,
I sin dotters hand;
Ett farväl han sade,
Drog till fridens land.
Dödens swingar
Mörka wingar,
Nu ett hemskt, ett smärtans ljud
Samma Engel bringar
I da s själ till Gud.

Den Andra: 2

Smålåningen.

En fattig Smålåning från bygda jag drogs,
Från stuga och tösa
Till Stockholm att fösa
En ordrist, som raft ifrån Bernamo togs.
Jag gick i skinnbracca
Och gräspräclig jacka.
Tolf styfwer om dan war den kost mig bestogs.
Jag körde och ropte: kom or! kom or!
Ostyriga alla! En stänga och flogs.
En stupa i diket
Wid stojet och skriket.
En ann' sprang för sannars långt bort till flogs.
Så stinn uti kråfwen
Kom den och den Grefwen,
Och åkte och skrek: utur vågen din Jocks!
Jag körde och ropte: kom or! kom or!
Om dan' brände solen. Med henne jag drogs
I syn och på ryggen.
Om qvällen stuggo mygen,
Och aldrig mig unnades komma till flogs.
Då kreatura rasta,
På hålln jag mig fasta,
Ur påsen min qvällsward af hafrebröd togs.
Se'n sof jag och drömde: kom or! kom or!
Så kom jag till Stockholm att stånda till boks

För Slagtarn den skallen
 I orfösa balken.
 På vägen jag jemte kamraterna wogs.
 Då skreds i minuten!
 Hwad kostar den stuten?
 Omkring mig det höjdes ett flin och ett loy,
 Jag svarade bara: kom ox! kom ox!
 Nu må i le'll weta: jag är ingen Jocke.
 Bland rika Groförer
 Så stolt jag mig förer,
 Och skrifer om året tolf tusen till bok.
 Har stenhüs och pängar,
 Lakejer och drängar
 Och wagnar och richäst, en ypperlig sox.
 Ej mera jag ropar: kom ox! kom ox!

Den Tredje:

Gottlänningen.

Uppå mitt Gottland
 Så wäl jag triswes, ::
 Det goda land.
 Det mösslig är, ett bättre giswes
 Med mera rik och fruktbar strand,
 Än detta Gottland. ::
 Men detta Gottland
 Har kärleksbandet ::

Så wld mig fäst,
 Att hjertat är på fasta landet
 En främling blott och ständig gäst
 Ifrån mitt Gottland. ::

Uppå mitt Gottland
 Hwad sköna ångar! ::
 Hwad täcka fält!
 Der tusenskön sin fågring mångar,
 Och liljan sig wid rosen ställt
 Uppå mitt Gottland. ::

Uppå mitt Gottland
 Hwad gröna dalar ::
 Bland kalkstens brätt!
 Hwad ljustig sång af nåktergalar,
 Som der mitt tjusta öra nått!
 Uppå mitt Gottland. ::

Uppå mitt Gottland
 Ej uti qwaswet ::
 Min anda bor.
 Hwad stund, jag will, så fer jag hastwet
 Och på dess wäg mig gunga tror,
 Uppå mitt Gottland. ::

Ej på mitt Gottland
 Om politiken ::
 Jag stort mig bryr.
 Fritt bullras må i andra riken.
 Min grundlag är, jag twister skyr
 Uppå mitt Gottland. ::

Uppå mitt Gottland
 Min wägga ställdes ::
 Der står, min graf.

Der första kärlekstören såldes,
Och flickan första kyssen gaf,
Uppå mitt Gottland. ::

Uppå mitt Gottland
Båd barn och blomma ::
Nu fring mig stå.

Den, till mitt hem som gäst vill komma,
Välkommen är han, tro mig så
Uppå mitt Gottland. ::

Uppå mitt Gottland
Uti min hydda ::
I fjorton dar,
På spis och dryck och frastig frydda
Jag. bjuder honom hos mig kvar
Uppå mitt Gottland. ::

När så från Gottland
Han hemåt vänder ::
Till annan lust,
Vist han en suck tillbaka sänder,
Och minnes än hvar fröjd och lust
Uppå mitt Gottland. ::
